

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **M. H.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Zuzanou Juppovou
sídlem Koněvova 874, 431 11 Jirkov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2023, č. j. KUUK/149139/2023/
DS/Váv,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2023, č. j. KUUK/149139/2023/DS/Váv, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most (dále jen „magistrát“), ze dne 20. 4. 2023, č. j. MmM/065189/2023/OSČ-P/DP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 ve spojení s § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 7 000 Kč dle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců dle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 1. 12. 2021 v 16:57 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X, v okrese Most, na pozemní komunikaci č. I/13, na 63. km, v blízkosti Lomu ČSA a zaniklé obce Ervěnice, ve směru jízdy do Chomutova, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec v úseku, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost zákonem na 90 km/h. Vozidlu byla naměřena rychlost 160 km/h, po odečtení tolerance rychloměru ± 3 % byla vozidlu naměřena rychlost 155 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 65 km/h.

Žaloba

3. V žalobě žalobce namítal, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná, správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, při posuzování skutků překročily meze správního uvážení, rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí a rozhodnutí nemají oporu v provedeném dokazování. Podle žalobce z výroků obou rozhodnutí není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při rozhodování řídily, neboť skutkové závěry jsou převážně spekulativní. Obě rozhodnutí jsou tudíž pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelná.
4. Žalobce citoval část textu ze strany 12 napadeného rozhodnutí a uvedl, že v průběhu správního řízení nebyl obsah citovaného textu žalovaným zcela dodržen.
5. Dále žalobce zrekapituloval část správního řízení, poukázal na obsah svého vyjádření k ústnímu jednání ze dne 14. 3. 2022 a uvedl, že mu dosud nebyl řádně vysvětlen postup měření rychlosti přejížděním z pruhu do pruhu. Dále namítal, že mu zasahující policisté neumožnili se na místě písemně vyjádřit. Žalobce poukázal na pochybení stran osvědčení policisty o absolvování školení operátora. Žalovaný se podle žalobce ve svých rozhodnutích nezabýval fakty schvalování rychloměru Českým metrologickým institutem. K měření rychlosti žalobce poukázal na bod 6.3.1.3 (Zásady pro měření za jízdy RAMER 10 C) v Návodu na obsluhu rychloměru Ramer 10 C (dále jen „návod“), dle něhož při měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl rychlostí mezi měřícím a měřeným vozidlem zhruba 20 km/h, avšak v posuzovaném případě byl rozdíl rychlostí mnohem větší, neboť měřící vozidlo jelo rychlostí 90 km/h a měřené 155 km/h. Žalobce zpochybnil svědeckou výpověď policisty Krupičky stran jeho vysvětlení, jak je třeba rozumět v návodu požadovanému dodržení rozdílu rychlostí měřícího a měřeného vozidla – nejedná se aktuální rychlosti vozidel, ale o změnu rychlosti vůči sobě navzájem. Žalobce označil svědeckou výpověď za nelogickou stran tvrzení, že v návodu je vše uvedeno správně, ale smysl tvrzení uvedených v návodu lze správně pochopit až po absolvování školení. Dále žalobce sdělil, že rychlost byla naměřena v rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 91/2019-29, dle něhož bylo nepodložené východisko, že rychloměr Ramer 10 C automaticky vyhodnotí správnost měření a zobrazí pouze správně naměřenou hodnotu. Nejvyšší správní soud nicméně tento závěr nevyloučil, pokud bude podložen dalšími důkazními prostředky. Dále žalovaný uvedl, že měření rychlosti vozidla z jedoucího měřícího vozidla nepředstavuje automatizovaný režim. Podle žalobce se však policista Krupička řídil právě automatizovaným režimem, jak je uvedeno ve výstupu z rychloměru,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pročež je nutné výsledek měření rychlosti anulovat pro nesoulad s návodem. Rovněž nastavený dosah měření nebyl v souladu s návodem, avšak správní orgány se tímto přes výzvu žalobce nezabývaly. Označil za lživou vsuvku uvedenou v úředním záznamu, že policejní hlídce měl sdělit, že jel domů za svým dítětem, které doma nikdo nehlídá. Podle žalobce jej ten den doma hlídala manželka.

6. Dále žalobce poukázal na protokol o ústním jednání ze dne 12. 5. 2022 a uvedl, že při tomto jednání obdržel tři fotografie z rychloměru upravené v programu ARCHIV, které však neřeší nečitelnost registrační značky vozidla žalobce. Žalobce však požadoval návod k programu ARCHIV a návod k rychloměru Ramer 10 C, které však nedostal.
7. Dále žalobce poukázal na přílohu k ústnímu jednání konanému dne 12. 5. 2022 a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 182/2019-38, v němž je uvedeno, že malý snímek vpravo dole na výstupu z rychloměru s vyznačením registrační značky vozidla je toliko výřezem detailu z jiné fotografie, což však dle žalobce rozporoval policista K. Žalobce dále upozornil na to, že policista V. zaslal originální snímek z rychloměru a dva upravené filtry pomocí programu ARCHIV, rovněž zaslal jednu stranu výtahu programu ARCHIV, což je dle žalobce nedostačující k jeho seznámení s programem. Dále žalobce sdělil, že v případě bílého snímku nelze za pomoci žádného programu snímek vyretušovat tak, aby vznikl snímek s dobrou čitelností. Tedy úvahy správních orgánů stran úprav přesvíceného snímku nemají oporu ve skutkových zjištěních. Dle žalobce potřebné možnosti filtrace při focení přepáleného bílého místa nenabízí softwarový filtr v programu ARCHIV, ale pouze hardwarový filtr umístěný na objektivu měřicího zařízení, který však nebyl v posuzovaném případě aplikován. Stanovisko policisty o možnosti softwarových úprav již pořízených snímků je dle žalobce v příkrém rozporu návodem k obsluze rychloměru.
8. Žalobce dále popisoval obsah prvostupňového rozhodnutí a uvedl, že magistrát pominul zmínit Zásady pro měření za jízdy (bod 6.3.1.3 návodu) rychloměrem Ramer 10 C. Dále zpochybnil závěr, že v případě chybného měření rychlosti za pomoci rychloměru by se naměřené hodnoty vůbec nezobrazily, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2014, č. j. 6 As 187/2014-60. Žalobce namítal, že magistrát bez dalšího přejal mylné informace od policie, že filtry upravují rozmazání registrační značky, registrační značka je vytažena filtrem a není viditelná, ale je čitelná ve výřezu. Podle žalobce program ARCHIV nemá filtr, který by dokázal upravit rozmazaný obraz, tedy ani registrační značku vozidla. Dále uvedl, že registrační značka ve výřezu fotografie z výstupu rychloměru vpravo dole, je kopií registrační značky vozidla na velkém snímku výstupu z rychloměru. Jestliže je registrační značka na velké fotografii nečitelná, nemůže být čitelná ani výřezu vpravo dole.
9. Žalobce poukázal na své odvolání proti rozhodnutí magistrátu ze dne 9. 8. 2022 a uvedl, že bez výsledku obsluhy rychloměru Ramer 10 C nelze zjistit přesný a skutečný průběh měření.
10. Dále žalobce poukázal na rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022 a nesouhlasil s v něm uvedeným závěrem, že na originálním snímku na výstupu z rychloměru je vidět registrační značka vozidla. Podle žalobce byla značka na originálním snímku zcela nečitelná, a proto se policisté snažili za pomoci filtrů z programu ARCHIV registrační značku zviditelnit, a to i neznámým způsobem, který měl retušovat rozmazanou registrační značku. Podle žalobce registrační značka vozidla na originálním snímku z výstupu rychloměru byla nečitelná (bílá, přesvícená), a tudíž nebylo možné pomoci žádného softwarového filtru vyhotovit čitelný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

snímek. Žalobce namítal, že žalovaný neuvedl, jakým způsobem a jakými úpravami se stala z přesvíceného snímku registrační značka vozidla čitelná. Uvedené nebyl schopen vysvětlit ani policista V. při podání svědecké výpovědi. Žalobce odmítl úvahu, že byl snímek na výstupu z rychloměru pořízen v horších světelných podmínkách (1. 12. 2021 v 16:57 hodin, podvečer a šero), neboť v tu dobu byl pouze začínající západ slunce v 16:31. Jednalo se o raný počátek stmívání, což však nemělo vliv na jasně čitelnou fotografii záznamu z rychloměru. Podle žalobce to byla hrubá chyba obsluhy rychloměru.

11. Dále žalobce poukázal na své stanovisko k ústnímu jednání ze dne 23. 3. 2023 a uvedl, že policista K. pochybil, jestliže podle své výpovědi při měření rychlosti vozidla žalobce za daných světelných podmínek nepoužil reflexní filtr, což je v rozporu s návodem k obsluze rychloměru Ramer 10 C. Pokud by byl dle žalobce použit reflexní filtr, nebyla by výsledná fotografie tolik černá, nečitelná. Bylo chybou, že se policista nevyjádřil, z jakého důvodu reflexivní filtr nepoužil. Podle žalobce byl chybně použit adaptivní filtr, který byl v režimu ztmavení, a nikoliv zesvětlení, což ztmavilo celý snímek. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením policisty, že noční filtr byl použit automaticky, podle žalobce je nutné jej zapnout ručně. Podle žalobce se policista domníval, že noční filtr byl v automatickém režimu, a tudíž s ním nepracoval, což přispělo k tmavosti snímku na výstupu z rychloměru. Dále žalobce uvedl, že z výsledku policisty nebylo zřejmé, jakým způsobem pracoval s digitálním filtrem, přičemž dle žalobce by měl být digitální filtr vypnutý, dokud nejsou nastaveny optimální hodnoty korekce jasu a dosahu blesku, neboť při zapnutí filtru nelze správně vyhodnotit světelné podmínky pomocí displeje, a tudíž není možné provést správné nastavení požadovaných hodnot. Žalobce konstatoval, že měření rychlosti neproběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru, čemuž odpovídá podoba výsledné fotografie. Žalobce zpochybnil kvalitu proškolení zasahujícího policisty v používání rychloměru. Dále žalobce nastínil výpověď policisty V. a upozornil, že se dostal do rozporu s názorem Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí č. j. 5 As 43/2019-22) ohledně vzniku obrázku registrační značky na výstupu z rychloměru v pravém dolním rohu. Žalobce označil za *sicence fiction*, že by policista V. dokázal odfiltrovat pomocí filtrů, které nedokázal pojmenovat, původní zcela černou fotografii z rychloměru a v případě bílého snímku odfiltrovat zcela bílý prostor registrační značky, která je bez digitální informace. Stejně se žalobce vyjádřil k možnosti retušování fotografie s rozmazanou registrační značkou a uvedl, že schopnost zaostřit fotografii program ARCHIV nemá, ale mají ji např. programy Lightroom a Photoshop, které se však nesmějí používat při úpravách výstupů z rychloměrů. Žalobce uvedl, že policista V. neprovedl formou prověrky a neukázal žalobci na místě, jak pomocí osmi filtrů programu ARCHIV vyčistil snímek z výstupu rychloměru, a to bez pomoci jiných technologií.
12. Žalobce poukázal na prvostupňové rozhodnutí magistrátu a zrekapituloval jeho obsah. Podotkl, že nepoukazuje na chybu rychloměru jako takového, ale na hrubé chyby obsluhy rychloměru. Žalobce uvedl, že nahrazování neschopnosti obsluhy rychloměru technickými nejasnostmi, jak zjistit zcela z ničeho registrační značku vozidla, degraduje samotné správní řízení, které je neobjektivní a ztrácí svoji autoritu. Žalovaný dle žalobce nezastavil řízení pro hrubé pochybení zasahujících policistů a proces vedl dál s cílem nevzdat to za každou cenu. Podle žalobce byl k oznámení o přestupku připojen již upravený výstup z rychloměru, na němž byl pro viditelnost zvýšen jas, nikoliv originál. Podle žalobce zasahující policista K. při měření rychlosti na displeji rychloměru viděl původní tmavý nedefinovatelný snímek. Žalobce konstatoval, že podle údajů uvedených na výstupu z rychloměru byl rychloměr v době měření v automatizovaném režimu, přičemž tento režim vylučuje, aby po změření

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednoho vozidla došlo automaticky k zastavení rychloměru, neboť v automatizovaném režimu rychloměr Ramer 10 C měří rychlost všech vozidel, která mívají vysílané radarové vlny. Uvedené dle žalobce odporuje výpovědi policisty K., že rychloměr se po změření rychlosti jednoho vozidla automaticky zastaví a již nepořizuje snímky dalšího vozidla. Dále žalobce upozornil, že jej policisté proti jeho vůli nenechali se písemně vyjádřit přímo na místě dopravní kontroly. Zpochybnil, že vzhledem k dopravní situaci nebylo jasné, jaké vozidlo policejní hlídka měla v úmyslu zastavit., proč žalobce zastavil, neboť měl při předjíždění na tachometru rychlost 105 až 110 km/h a domníval se, že policisté vyzývají k zastavení jeho. Žalobci bylo sděleno, že jel rychlostí 160 km/h, což označil za nepřijatelné a jeho první dotaz byl, jak v té tmě a kolonách měli policisté jasno, že se naměřená rychlost týká právě jeho. Odpověď policistů byla, že si auta počítali, načež se chtěl žalobce písemně vyjádřit, což mu bylo odepřeno a nebylo to ani uvedeno v úředním záznamu. Žalobce zpochybnil kvalitu proškolení policisty K. stran manipulace s rychloměrem Ramer 10 C a poukázal na jeho nejasné vysvětlení, jak chápat pojem rozdílné rychlosti (20 km/h) u měřeného a měřícího vozidla. K výsledku policisty V. žalobce ještě uvedl, že policista předložil jedinou kopii strany 27 z programu ARCHIV, která dle žalobce plně nevysvětluje podstatu užívání daného programu a nevysvětluje článek 4.1.10 – Ohraničení zájmových oblastí. Žalobci nebyl nabídnut popis aplikace ARCHIV stran grafických filtrů, které se mohou údajně aplikovat na vylepšení snímků podle jednotlivých zájmových oblastí. Správní orgány tento důležitý dokument do správního spisu nevložily. Magistrát dle žalobce ignoroval vše, čím se žalobce hájil, a ani žalovaný se nezabýval chybami magistrátu.

13. Žalobce se následně zabýval napadeným rozhodnutím a poukázal na nedostatky v části rozhodnutí rekapitulující průběh řízení. Žalobce namítal, že žalovaný v rámci posuzování materiální stránky přestupku nikterak nekomentoval otázku zavinění žalobce. Žalobce upozornil na to, že žalovaný ve výčtu podkladů, ze kterých vycházel, opomenul materiály žalobce založené ve spisové dokumentaci i jeho samotnou obhajobu, a tedy z nich nevycházel. Žalobce konstatoval, že zásada volného hodnocení důkazů není projevem libovůle. Neznačená, že by žalovaný při rozhodování měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoliv, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře a které opomine. Procesnímu právu žalobce navrhopvat důkazy odpovídá povinnost žalovaného nejen o vznesených návrzích rozhodnout, ale také řádně vyložit, proč a z jakých důvodů tak činí. Žalovaný tedy měl povinnost uvést úvahy, kterými se při hodnocení návrhů žalobce řídil. Namísto toho žalovaný poukázal na judikaturu poukazující na dokonalé měření rychloměru. Žalobce podotkl, že nezpochybnil samotný rychloměr, ale upozorňuje na řadu pochybení jeho obsluhy při měření. Žalovaný však argumenty žalobce stran měření nevzal v potaz a rozhodl jen několik málo dní před uplynutím tříleté promlčecí doby.
14. Dále žalobce namítal, že žalovaný čerpal informace z neznámých zdrojů a tyto informace byly navíc chybné. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného o úpravách záznamu uloženého v rychloměru. Podle žalobce policista nemůže a nesmí uložený záznam ovlivnit a bylo třeba podrobně popsat, jak policista přímo v programu softwaru rychloměru zhotoví jeden až dva výřezy (zvětšeniny) původní fotografie, které budou součástí výstupu o přestupku, neboť manuál stran daných úkonů neexistuje. Žalobce sdělil, že registrační značka na výřezu nemůže být čitelná na rozdíl od hlavní fotografie, neboť až v programu ARCHIV se z hlavní velké fotografie dodatečně vytváří výřez registrační značky. Žalobce podotkl, že rychloměr se nenastavuje přímo na rozeznávání registračních značek, ale je potřeba jej seřadit tak, aby byl výstup po všech stránkách identický. Žalobce poukázal na to, že použitý rychloměr Ramer 10 C je radar, a nikoliv lidar. Zároveň podle žalobce nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvést, že hlavní fotka výstupu z rychloměru zachycuje pohled z dálky. Měřící vozidlo svými radarovými paprsky měří rychlost všem vozidlům projíždějícím ve vedlejší silniční pruhu, tudíž prakticky vždy ve stejné vzdálenosti dle nastavení obsluhy. Podle žalobce při měření radarem neexistuje zachycující pohled z dálky. Registrační značka je buď viditelná, nebo viditelná není. Za nejasný označil žalobce výraz žalovaného, že v přiblížení se již obraz registrační značky ze záznamu v radaru poskládá.

15. Žalobce sdělil, že žalovaný v rozporu s § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) neshromáždil důkazy a podklady svědčící o spáchání přestupku žalobcem, neboť z dosavadního průběhu řízení spáchání přestupku žalobcem neplyne a žalobce nashromážděné podklady zpochybnil. Žalovaný ignoroval obhajobu žalobce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Žalovaný konstatoval, že žalobní námitky nejsou důvodné a odkázal (i citoval) na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v jehož rámci se žalovaný s žalobními námitkami na stranách 9 až 11 již vypořádal. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2014, č. j. 6 As 187/2014-60, a podotkl, že jeho závěry se týkaly nesprávného postupu při měření, kdy na snímku na výstupu z rychloměru byla zachycena pouze část měřeného vozidla a registrační značky. Žalovaný dále uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že v minulosti se ze závěrů uvedeného rozsudku vycházelo a po správních orgánech bylo požadováno např. odborné vyjádření. V současné rozhodovací praxi jsou však závěry uvedeného rozsudku již překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, sp. zn. 1 As 349/2020. Stran námitky vydání úspěšného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení týkající se běhu promlčecí doby a konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vypraveno dne 26. 10. 2023, přičemž k zániku odpovědnosti za přestupek by došlo dne 1. 12. 2024 a případné nedodržení jednoroční promlčecí doby od vydání předchozího rozhodnutí magistrátem by nastalo dne 27. 4. 2024.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
18. Žaloba není důvodná.
19. Před meritorním posouzením věci se soud zabýval tím, zda je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné, neboť podle žalobce z výroků prvostupňového a napadeného rozhodnutí není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při rozhodování řídily, protože skutkové závěry jsou převážně spekulativní. Jelikož žalobce námitku nepřezkoumatelnosti podrobněji nerozvedl, soud toliko konstatuje, že z napadeného rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím magistrátu je zřejmé, z jakých důvodů byla rozhodnutí vydána, a to konkrétně pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti žalobcem při jízdě osobním vozidlem mimo obec. V této souvislosti zdejší soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, však zároveň nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění žalovaný vycházel, jak o nich uvažil a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky žalobce, aniž by nutně musel adresovat každou odvolací námitku jednotlivě. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Ostatně sám žalobce v žalobě se závěry správních orgánů polemizoval a snažil se je zpochybnit.

20. Výše uvedeným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí správní orgány v projednávané věci podle názoru zdejšího soudu dostály, neboť v jejich rozhodnutí srozumitelně popsaly, z jakých skutkových a právních okolností vycházely, jakými úvahami byly při rozhodování vedeny a proč neakceptovaly jednotlivé námitky žalobce. Lze poukázat na to, že magistrát v jeho rozhodnutí na celkem 30 stranách popsal jednotlivé námitky žalobce a ke každé se podrobně vyjádřil. Současně uvedl, proč a na základě jakých podkladů shledal, že měření vozidla bylo platné, že bylo provedeno v souladu s návodem měřicího zařízení. Magistrát přitom dospěl k závěru, že podklady, které byly součástí správního spisu, nezbuzovaly pochybnosti o tom, kdo se dopustil přestupku a jaké konkrétní vozidlo překročilo nejvyšší dovolenou rychlost. Z fotografií doložených policií, které byly pořízeny měřicím zařízením Ramer 10 C, lze dle magistrátu jednoznačně dovodit, že předmětem měření bylo vozidlo Škoda Octavia s registrační značkou X. Jak poukázal již magistrát v jeho rozhodnutí ze dne 20. 4. 2023, ze 2 ze 3 fotografií, které policie doložila v průběhu správního řízení, a výtahu z návodu k programu Archiv, který slouží ke zpracování jednotlivých přestupků, je zcela zřetelná registrační značka X měřeného vozidla. Magistrát tudíž neměl pochybnost o tom, že byl ve věci žalobce použit pouze originální snímek, jenž byl filtrem zvýrazněn, nikoliv upraven tak, že by do místa, kde je na vozidle umístěna registrační značka, byla elektronicky instalována jiná registrační značka, která by nenáležela měřenému vozidlu. Tyto závěry magistrátu žalovaný potvrdil a své závěry náležitě odůvodnil a reagoval na všechny námitky žalobce.
21. V rámci hodnocení přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud k odůvodnění formy zavinění uvádí, že v případě žalobce se jednalo o zavinění ve formě nedbalostní, jak je zřejmé z výroku rozhodnutí magistrátu. Dále soud podotýká, že magistrát formu zavinění odůvodnil v odst. 4 na straně 28 jeho rozhodnutí a soud toto odůvodnění považuje za dostatečné. Žalobce ve svém obsáhlém a ne zcela přehledném odvolání žádnou námitku týkající se formy zavinění neuplatnil. Za takové situace se žalovaný v napadeném rozhodnutí nemusel zabývat formou zavinění, jestliže ji žalobce ve svém odvolání nezpochybňoval. Plně postačuje odůvodnění formy zavinění v rozhodnutí magistrátu, které tvoří s rozhodnutím žalovaného jeden celek. Zdejší soud proto konstatuje, že rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumatelná. Není tak důvodná námitka žalobce, že z rozhodnutí správních orgánů není

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při rozhodování řídily, neboť skutkové závěry jsou převážně spekulativní.

22. V žalobě žalobce uvedl řadu námitek zpochybňující zjištěný skutkový stav, způsob měření rychlosti rychloměrem Ramer 10 C, kvalitu proškolení zasahujícího policisty v manipulaci s použitým rychloměrem, že policisté žalobci neumožnili se na místě písemně vyjádřit, nedodržení návodu k obsluze rychloměru Ramer 10 C, čitelnost registrační značky vozidla na původním výstupu z rychloměru, použití filtrů programu ARCHIV při úpravě výstupu z rychloměru a že rozhodl několik dní před uplynutím promlčecí doby.
23. Podle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.
24. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h ba více.
25. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56: „Oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“ (obdobně též srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36).
26. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, je uvedeno: „Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud poté, co obdržel výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, vyžádal od žalovaného přípisem ze dne 12. 6. 2015 návod k obsluze (měřicího zařízení RAMER 10C), který mu byl bezodkladně předložen. Výzvou ze dne 15. 7. 2015 krajský soud vyžádal od výrobce předmětného zařízení vyjádření („sdělení“), zda lze na základě snímku z měření určit, zda bylo postupováno v souladu s návodem k obsluze, resp. zda by v případě nedodržení návodu k obsluze vůbec nedošlo ke změření rychlosti, a jak by se tato okolnost projevila na výstupu z měřicího zařízení. Dne 21. 7. 2015 bylo krajskému soudu doručeno vyjádření ze dne 20. 7. 2015, které vypracovalo Autorizované metrologické středisko pro silniční rychloměry AMS K 22, se sídlem Letecká 1110, 686 04 Kunovice. Vyjádření podepsal Ing. V. L., metrolog v oboru silničních rychloměrů, který v něm uvedl, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Připustil sice, že nelze obecně konstatovat, že v případě nedodržení návodu k obsluze by vůbec nedošlo ke změření rychlosti. Nedodržení návodu k obsluze by se např. mohlo projevit tím, že měřené vozidlo bude na snímku v nesprávné pozici, resp. že bude na snímku zobrazena jenom malá část vozidla. Při nesprávném způsobu jízdy měřicího vozidla může radar vyhodnotit měření jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku (viz návod k obsluze kapitola 6.3.1.3). Tak tomu však v daném případě nebylo a radar měření vyhodnotil jako správné a vytvořil záznam měřeného vozidla. Vozidlo je na snímku umístěno v poloze odpovídající měření podle návodu k obsluze. Měření tedy proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Krajský soud následně vyžádal doplnění citovaného vyjádření (ze dne 20. 7. 2015), neboť se v něm uvádí, že při „nedodržení návodu k obsluze by vůbec nedošlo ke změření měřeného vozidla. Podle bodu 4.1.3. návodu však dochází k ověření výsledku měření a případně k anulaci měření.“ Krajský soud proto požádal o to, aby byl objasněn závěr ve vztahu k uvedenému ustanovení. Dne 4. 8. 2015

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bylo krajskému soudu doručeno požadované doplnění ze dne 3. 8. 2015. I pod ním je podepsán Ing. V. L., metrolog v oboru silničních rychloměrů, který v něm uvedl, že kapitola 4.1.3. popisuje funkci měření a vnitřní činnost měřící jednotky radaru, toto je interní záležitost konstrukce radaru a tím, že radar provedl záznam (...), je zaručeno, že vnitřní verifikaci měřené rychlosti vyhověly a měření je tudíž správné. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, konkrétně kapitola 6.3.1.3, která se vztahuje na měření za jízdy, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřícího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný. Jak vyplývá ze shora citovaného závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu, bylo úkolem krajského soudu podpořit důkazy své tvrzení vztahující se k funkčnosti měřícího zařízení, což krajský soud jednoznačně splnil. Z listinných důkazů, které krajský soud obstaral, z návodu k obsluze a vyjádření podaného kvalifikovaným subjektem v oblasti metrologie silničních rychloměrů vyplývá, že návod k obsluze byl dodržen. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení, což však v daném případě nenastalo. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný. Krajský soud tedy napravit své původní pochybení a Nejvyšší správní soud se s jeho závěry ztotožňuje.“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem).

27. Ve vztahu k měřicímu zařízení RAMER 10 C, jenž byl použit i v projednávané věci, přitom Nejvyšší správní soud dále například v rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, uvedl: „Pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřící zařízení Ramer 10 C: ‘Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřícího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný‘ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“ Obdobně na spolehlivost provedeného měření v případě stejného měřícího zařízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 As 283/2020-21, či ze dne 10. 12. 2021, č. j. 3 As 366/2019-41.
28. V nyní projednávané věci řeší soud skutkově zcela obdobnou situaci, přičemž k měření rychlosti žalobce byl taktéž použit radar Ramer 10 C. Proto není důvod, aby se zdejší soud od názoru Nejvyššího správního soudu, vyjádřeného již v dřívější judikatuře, odchýloval. Nedůvodné jsou tak námitky žalobce, že nebyl dodržen návod k obsluze rychloměru při měření rychlosti jeho jízdy policejní hlídkou, že nebyla použita správná verze návodu a že nelze argumentovat ve prospěch správnosti měření tím, že systém rychloměru uložil záznam měření rychlosti jízdy žalobce. Naopak judikatura Nejvyššího správního soudu potvrzuje závěry, že pokud systém rychloměru uložil záznam z měření žalobce, byly dodrženy podmínky pro měření podle návodu k obsluze, bez ohledu na verzi návodu, která byla pro konkrétní měření žalobce použita. Lze v tomto směru poukázat na výpověď policisty Krupičky, který vypověděl, že silniční rychloměr vyhodnotil pořízený snímek vozidla žalobce jako platné měření, což se mu zobrazilo na tabletu umístěném v policejním vozidle.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

29. Nedůvodná je i námitka žalobce, ve které žalobce poukázal na bod 6.3.1.3 (Zásady pro měření za jízdy RAMER 10 C) návodu, dle něhož při měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl rychlostí mezi měřícím a měřeným vozidlem zhruba 20 km/h, avšak v posuzovaném případě byl rozdíl rychlostí mnohem větší, neboť měřící vozidlo jelo rychlostí 90 km/h a měřené 155 km/h. Při hodnocení nedůvodnosti této žalobní námitky soud vycházel především ze závěrů výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 309/2015-51. Z jeho závěrů plyne, že rychloměr RAMER 10 C, použitý v nyní posuzované věci, měří rychlost „automatickým“ způsobem, a to tak, že pokud je vytvořen rychloměrem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný a nedošlo k chybě měření, jelikož v takovém případě by záznam rychloměrem nebyl vůbec vytvořen. Tento závěr se výslovně týká měření rychlosti za jízdy dle kapitoly 6.3.1.3. návodu k obsluze dotčeného rychloměru, jehož se v projednávané věci žalobce dovolával. Citovaný závěr aprobovaný Nejvyšším správním soudem se zakládá na vyjádření vypracovaném metrologem v oboru silničních rychloměrů z Autorizovaného metrologického střediska pro silniční rychloměry AMS K 22, sídlem Letecká 1110, Kunovice, jak plyne z citovaného rozsudku. Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti, a je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření rychloměru proběhly úspěšně a snímek je dle soudu v otázce naměřené rychlosti vozidla, které řídil žalobce, hodnověrný. Soud navíc dodává, že vysvětlení policisty K., že mezi předjíždějícím a měřícím vozidlem nesmí být ve chvíli měření zvýšena či snížena o 20 km/h, jinak dojde automaticky k vyhodnocení měření jako neplatné, je zcela logické. Naopak názor žalobce, že by mezi měřeným vozidlem a měřícím vozidlem policistů měl být rozdíl v rychlosti zhruba 20 km/h, je nelogický a odporoval by smyslu dohledu nad dodržováním dovolené rychlosti na pozemních komunikacích, kdy je nutné, aby silniční rychloměry měřily i rychlost vozidel, která výrazně překračují nejvyšší dovolenou rychlost o více jak 20 km/h, tedy i o více jak 60 km/h, jak tomu bylo v případě žalobce. Soud podotýká, že i ve veřejných sdělovacích prostředcích se běžně objevují zprávy, podle nichž policejní vozidla změřila vozidla tzv. pirátů silnic, která násobně překračovala nejvyšší dovolenou rychlost o více jak 20 km/h oproti měřícím vozidlům.
30. Soud zdůrazňuje, že v posuzované věci oznámení o přestupku, úřední záznam, výstup z rychloměru Ramer 10 C, evidenční karta řidiče, osvědčení zasahujícího policisty K. o absolvování odborné přípravy s rychloměrem Ramer 10 C, ověřovací list k použitému rychloměru, fotografie dokladů (občanský průkaz, řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla) a registrační značky vozidla žalobce tvořili základ pro zjištěný skutkový stav. Následně byly do správního spisu doplněny (na CD i v listinné podobě) další výstupy z rychloměru (původní – tmavý, dva další výstupy upravené filtry – jasnější), část návodu k programu Archiv na úpravu výstupů z rychloměru a policejní videozáznam z místa kontroly žalobce po jeho zastavení. Žádný z těchto podkladů přitom dle názoru soudu nevzbuzoval pochybnosti o tom, kdo se dopustil přestupku a jaké konkrétní vozidlo překročilo nejvyšší dovolenou rychlost. Z fotografií doložených policií, které byly pořízeny měřícím zařízením Ramer 10 C, lze jednoznačně dovodit, že předmětem měření bylo vozidlo Škoda Octavia s registrační značkou X. Jak poukázal již magistrát v jeho rozhodnutí ze dne 20. 4. 2023, ze 2 ze 3 fotografií, které policie doložila v průběhu správního řízení, a výtahu z návodu k programu Archiv, který slouží ke zpracování jednotlivých přestupků, je zcela zřetelná registrační značka 5AF 0124 měřeného vozidla. Stejně jako magistrát ani soud nemá pochybnost o tom, že se jedná o snímek originální, jenž byl filtrem zvýrazněn, nikoliv

upraven tak, že by do místa, kde je na vozidle umístěna registrační značka, byla elektronicky instalována jiná registrační značka, která by nenáležela měřenému vozidlu.

31. Lze též poukázat na výslech policisty V., který zpracoval oznámení o přestupku ze dne 1. 12. 2021. Ten při výslechu dne 8. 3. 2023 uvedl, že originální snímek, který je původním výstupem ze silničního rychloměru, je tmavý a není na něm vidět typ vozidla a úplně čitelně není viditelná registrační značka vozidla. Konstatoval, že přes nabídku programu Archiv provedl výřez místa registrační značky. Vypověděl, že z původní fotografie si v programu Archiv najel červeným obdélníkem na registrační značku a takovou registrační značku převedl do pravé dolní části záznamu o přestupku a zde pro zvýraznění použil nabídku filtrů; pro zvýraznění vozidla na původním snímku byly užity dva filtry z nabídky filtrů programu Archiv, po jejich použití jsou na záznamu o přestupku jasně viditelné obrysy vozidla Škoda. Na třetím snímku je zvýrazněna registrační značka červenou barvou, což je způsobeno použitím pouze jednoho z filtrů, přičemž tím došlo k částečnému zvýraznění vozidla a registrační značky.
32. Z vyjádření Policie ČR ze dne 22. 4. 2022 a výpovědi svědka Vojtíška je zřejmé, že výřez registrační značky pochází z originální fotografie, která byla doložena do správního spisu. Soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 As 338/2021, podle něhož součástí „*vyjádření Policie ČR bylo také ilustrační video, z něhož je seznatelné, jak úprava originálního snímku v programu Archiv probíhá. Filtr Equalize Histogram skutečně umožňuje zesvětlení tmavého či ztmavení velmi přesvíceného snímku tak, aby registrační značka byla čitelná. Toto video při ústním jednání krajský soud jako důkaz provedl. Z videa současně není patrné, že by do programu Archiv bylo možné importovat jiné fotografie, neboť program pracuje pouze s originálním snímkem, na nějž aplikuje další filtry.*“ Lze proto s ohledem na výše uvedené konstatovat, že je vyloučeno, aby bylo do výstupu zasaženo vložením fotografie registrační značky jiného vozidla a že by policisté s výstupem manipulovali. Ostatně soudu není zřejmé, odkud by policisté měli výřez registrační značky žalobcova vozidla, pokud by nepocházel z originální fotografie pořízené měřícím zařízením. Bezpředmětné jsou tak i námitky žalobce, kterými zpochybňoval svědeckou výpověď policisty V., který zpracovával výstup z rychloměru, neboť je, jak je výše popsáno, vyloučeno, že by tento policista mohl do výstupu z programu Archiv vložit fotografii registrační značky jiného vozidla a že by s výstupem manipuloval.
33. Soud zdůrazňuje, že skutečnost, že bylo zastaveno vozidlo s registrační značkou X, které řídil žalobce, je zřejmá ze svědecké výpovědi policisty K., který vypověděl, že v okamžiku, kdy silniční rychloměr vyhodnotil pořízený snímek jako platné měření a objevila se na obrazovce tabletu výsledná fotografie měření s naměřenou rychlostí 160 km/h, zahájili zastavování vozidla, které bylo zastaveno na sjezdu u bývalé obce Ervěnice. Z uvedených svědeckých výpovědí tak vyplývá, že bylo silničním rychloměrem změřeno a zasahujícími policisty zastaveno vozidlo s registrační značkou X. Ze spisu tedy vyplývá, že policisté měli postaveno najisto, kdo přestupek spáchal. Ve výpovědi policisty K. přitom nejsou logické rozpory či nejasnosti, které by nasvědčovaly tomu, že policista si tvrzené skutečnosti vymyslel či účelově „upravil“. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, přitom platí, že policista nemůže být bez dalšího považován za nevěrohodného svědka.
34. Soud dále poukazuje na to, že součástí správního spisu je též audiovizuální záznam zachycující situaci po zastavení vozidla, které řídil žalobce, pořízený policisty. Na tomto audiovizuálním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

záznamu je zcela zřetelná registrační značka zastaveného vozidla X. Rovněž k oznámení o přestupku byla doložena fotografie téže registrační značky zastaveného vozidla.

35. Soud opakovaně zdůrazňuje, že do správního spisu bylo doloženo osvědčení zasahujícího policisty K. o absolvování odborné přípravy s rychloměrem Ramer 10 C. Je tak zřejmé, že měřicí zařízení obsluhoval policista, který byl k použití měřicího zařízení Ramer 10 C proškolený. Soud dále podotýká, že z judikatury Nejvyššího správního soudu se podává, že ani není podstatné, zda byli policisté proškoleni k použití měřicího přístroje, ale zda dodrželi všechna pravidla pro správné měření rychlosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 107/2015-52, ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011-51, či ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19)
36. V souladu se zásadou procesní ekonomie již tedy soud neprováděl žádné dokazování a ztotožnil se s výše uvedeným opakovaným závěrem Nejvyššího správního soudu týkajícím se námitek stran měření rychlosti rychloměrem Ramer 10 C. Současně soud konstatuje, že záznam o měření rychlosti je jednoznačný, registrační značka vozidla je na snímcích založených ve správním spisu čitelná a nevyvolává žádné pochybnosti. Zároveň náležité vlastnosti dotčeného rychloměru byly doloženy ověřovacím listem a odborné proškolení zasahujícího policisty k ovládání předmětného rychloměru bylo doloženo příslušným osvědčením. Žalobci se jeho námitkami nepodařilo zpochybnit způsob změření rychlosti.
37. Z přiloženého policejního videozáznamu dále vyplynulo, že žalobce byl po zastavení policejní hlídkou seznámen s podstatou jeho přestupkového jednání a bylo mu sděleno, že jeho jednání bude oznámeno správnímu orgánu, neboť tento přestupek nelze řešit na místě. Z videozáznamu rovněž vyplynulo, že žalobce policejní hlídce sdělil, že si uvědomuje, že na daném úseku byla nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h a že jel rychle, neboť spěchal domů za synem, který byl doma sám, neboť manželka musela někam odjet. Přes výše uvedené však žalobce v žalobě zcela nepravdivě popřel, že by toto policejní hlídce řekl. Dále žalobce namítal, že mu policisté neumožnili se na místě písemně vyjádřit. Z videozáznamu však nic takového nevyplývá. Žalobce byl seznámen s podstatou svého protiprávního jednání (jízda 160 km/h mimo obec na úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 90 km/h, ještě s ním policisté řešili, zda má vozidlo platnou technickou kontrolu) a žádného písemného vyjádření se nedomáhal. Naopak policistovi sdělil, že si uvědomuje, že jel rychle a že má policista pravdu. Při loučení s policisty opět odsouhlasil, že jel příliš rychle. Z videozáznamu je tedy zřejmé, že žalobce v žalobě zcela nepravdivě a účelově tvrdil, že se domáhal zaznamenání jeho písemného nesouhlasného vyjádření k věci a že by mu to zasahující policisté měli odepřít. Naopak z videozáznamu vyplývá, že byl žalobce s podstatou svého protiprávního jednání srozuměn a uznal své pochybení. Z videozáznamu tedy nevyplývá, že by žalobce na místě kontroly zpochybňoval, že naměřená rychlost 160 km/h nebyla naměřena vozidlu, které řídil.
38. K načasování vydání napadeného rozhodnutí soud uvádí, že podstatné je toliko to, zda bylo napadené rozhodnutí vydáno před uplynutím promlčecí doby bez ohledu na to, kolik dnů zbývalo do jeho uplynutí. Délka času zbývajících do uplynutí promlčecí doby nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. K přestupkovému jednání došlo dne 1. 12. 2021. Odpovědnost za přestupek uplynutím tříleté objektivní promlčecí doby dle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky by tedy zanikla až dne 1. 12. 2024. Subjektivní jednoletá promlčecí doba počínající dnem následujícím po dni spáchání přestupku dle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla následně přerušena a počala běžet od začátku dle § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky doručením příkazu dne 9. 2. 2022, po

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podání odporu následně vydáním prvního rozhodnutí magistrátu, jímž byl žalobce uznán vinným, dne 29. 7. 2022, po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaným vydáním prvostupňového rozhodnutí magistrátu dne 27. 4. 2023. Subjektivní jednoletá promlčecí doba pro vydání napadeného rozhodnutí by tedy uplynula až dne 27. 4. 2024. Z uvedeného plyne, že napadené rozhodnutí ze dne 24. 10. 2023 bylo vydáno před uplynutím objektivní i subjektivní promlčecí doby.

39. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování k žalobě přiloženými listinami, neboť předložené listiny (příloha k ústnímu jednání ze dne 14. 3. 2022, protokol o ústním jednání ze dne 12. 5. 2022, příloha k ústnímu jednání ze dne 12. 5. 2022, druhé stanovisko k ústnímu jednání ze dne 12. 5. 2022, rozhodnutí magistrátu ze dne 25. 7. 2022, odvolání ze dne 9. 8. 2022, rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022, protokol o ústním jednání ze dne 8. 3. 2023, stanovisko žalobce k ústnímu jednání ze dne 23. 3. 2023, prvostupňové rozhodnutí magistrátu, odvolání ze dne 29. 5. 2023) jsou součástí správního spisu, jímž se ve správním soudnictví dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS).
40. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádný ze žalobních bodů neshledal důvodným, a proto soud žalobu výrokem I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal výrokem II. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. května 2025

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.